

הצג את כל הערוצים

עוד חדשות

חשד לפיגוע דקירה בים: צעיר יהודי בן 17 נפצע קשה

סטארט אפ: התמהוני ששינה את חייו של עמוס נוי

יזמה בירושלים: פאב שיתופי בבעלות 120 משקיעים

גלוש ב - nrg מעריב מהסלולר

ראשי « מקומי » ירושלים

אתר חדש: הורים מדווחים על פדופילים

קבוצת הורים הקימה אתר לדיווח על פדופילים שמסתובבים חופשי. 22 מהם נמצאים בירושלים, רבים מהמגזר החרדי

משה הלר | 23/10/2011 11:02

אזור ירושלים

Recommend 0

תגיות: פדופיליה

יוסף נגאוקר הוא פדופיל מורשע מקריית גת. הוא ישב בכלא על ביצוע מעשים מגונים בקטינה, הפשלת מכנסיו וחשיפת איבר מינו בפני קטינים.

פדופיליה sxc צילום

לאחר שחרורו מהכלא החליטו במשטרת קריית גת לערוך אחריו מעקב, בעקבות מידע מודיעיני על הפרת תנאי השחרור שלו. זמן קצר לאחר מכן נתפס נגאוקר כשהוא מסתובב בגן העירוני עם ילד בן חמש ללא ידיעת הוריו. אפשר רק לדמיין מה היה קורה לילד לולא ערכה המשטרה את אותו המעקב.

מקרה חמור אחר של פדופיליה התרחש בשנת 2004 באילת, כאשר הפדופיל המורשע אסף אביטל הסתובב חופשי וביצע מעשים

מגונים בילדות. הוא פיתה את קרבנותיו באמתלה שילמד אותם תרגילי ספורט, ונהג לבקש מהן לבצע תרגילים בשכיבה תוך שהוא נוגע באיבריהן המוצנעים. לאחר תפיסתו טענה משטרת אילת: "לא פרסמנו את העובדה שיש פדופיל פעיל בעיר, כדי למנוע פאניקה בקרב ההורים".

סיפורים אלה, ועוד רבים אחרים, מעלים שוב ושוב את השאלה מדוע מדינת ישראל לא מחזיקה מאגר מידע שיהיה נגיש לציבור, וכל אדם יוכל לבדוק בו אם יש בסביבת מגוריו אדם שהורשע בפדופיליה כדי למנוע מילדיו מלהיפגע. מאגר מידע כזה קיים בארצות הברית על פי חוק מייגן - חוק שנחקק לאחר שהילדה מייגן קנקה נאנסה ונרצחה בידי פדופיל מורשע, שהתגורר ברחוב מגוריה בניו ג'רזי.

דע את האויב

אתר האינטרנט תנו לגדול בשקט, שהוקם לפני חודשים ספורים, נכנס לתוך הוואקום בנושא. הוא מפרסם שמות של עברייני מין מורשעים מרחבי הארץ שפגעו מינית, וכולל מידע מקיף לגבי כל אחד מהם – לרבות קישורים לידיעות על אודותיו בתקשורת ולפסטי דין בעניינו.

במידת האפשר, האתר אף מציג את תמונתו. מפעילי האתר ממיינים את העבריינים המורשעים לאלה המרצים עונש בבית הסוהר ולא להאלה המסתובבים חופשי. שירות הדגל שמציע האתר להורים הוא מערכת פילוח לפי אזור מגורים, המציגה את עברייני המין לפי האזור שנבחר.

את האתר הקימה קבוצת הורים דואגים. הם חוששים מהפדופילים שהם מפרסמים את פרטיהם, ולכן אין להם שום כוונה להזדהות. גם כך הם מקבלים לפעמים אימים וקללות מאנשים ששמותיהם מפורסמים במאגר.

"כל פדופיל שהשם, הפרטים על המעשים שעשה ומקום מגוריו מפורסמים נכנס ללחץ. אם הוא רוצה להמשיך ולפעול הוא חייב למחוק את אות הקלון הזה, שמפורסם אצלו, כך שטבעי שהוא יכעס עלינו מאוד", אומר יונה, אחד מהמתנדבים המפעילים את האתר. "אנו מסרבים להיחשף לא מפני שמעשינו אינם חוקיים, אלא משום שאנו חוששים שהפדופילים שחשפנו ינסו לפגוע בילדינו".

מדורים

 פינה חמה חוויות שלא מהעולם הזה: הפינה של יובל הימן	 ים של געגוע חמור ג'ינג'י ירוק עיניים: הפינה של ירון אביטוב	 ים של מספרים שיעור הפריון של היהודיות גבוה מזה של הערביות
--	---	--

בחר מרשימת המדורים הקבועים

מדוברים

 8.33% כשמדענים ושחקני תיאטרון פשטו על פאבים	 8.78% תושבי ג'רזי: רוצים לשאוב מים מלבנון	 11.04% ארגון אדם טבע ודין נגד קידוחי הנפט בגולן
---	--	--

שירה (שם בדוי), מיוזמות הרעיון, מספרת על מה שהביא להקמת האתר: "אנחנו קבוצת הורים בני 30-40. לאור הפגיעות החוזרות ונשנות של הפדופילים אחרי שחרורם, החלטנו לתת מענה חלקי להורים שמפחדים. יש עברייני מין שפועלים 20 ו-30 שנה, ונכנסים ויוצאים מבתי הכלא".

על החוק שנחקק לאחרונה, המאפשר לשקם את העברייני באמצעות סירוס זמני על ידי זריקה חודשית לדיכוי היצר המיני, היא אומרת: "הסיפור הזה הוא בדיחה עצובה, משום שאי אפשר להכריח פדופיל לקחת את זה גם לפי החוק החדש. גם מי שמסכים לא בהכרח יושפע מכך. יש כאלה שזה אפילו פועל אצלם הפוך, וגורם להם לפעול באגרסיביות, וסירוס מוחלט אף אחד לא לקח עד היום". שירה טוענת כי "העניין הוא שיש להם לובי חזק מאוד בכנסת וזו הסנגוריה הציבורית, שמגנה עליהם יותר משהיא דואגת לפגיעים חסרי הישע".

מקימי האתר טוענים כי "רובם של הפדופילים חוזרים לפגוע בילדים לאחר שחרורם". הם מסבירים כי הסיבה העיקרית לכך היא חוסר האונים של אותם אנשים והרצון לספק את הדחף המיני שנשלל מהם: הרבה מאותם עברייני מין הם אנשים שסיפור חייהם קשה, או כאלה שנמצאים בשולי החברה. היצר המיני שלהם לא סופק, ולכן כשהם מבקשים למלא את סיפוקם הם מוצאים את אותם ילדים חסרי ישע".

לטענתם של ההורים, במקרים מסוימים המדינה מסתירה פסקי דין, ועל חלקם היא מטילה צו איסור פרסום גם לאחר הרשעה ומאסר של הפדופיל. הם גורסים כי "יש עברייני שפעלו באזורים מסוימים ואין מידע מיהם, היכן הם כיום ומפני מי ההורים צריכים לשמור את ילדיהם. המטרה העיקרית של האתר היא שכל הורה יוכל לדעת בלחיצת כפתור אם יש פדופיל מורשע או חשוד שגר בסביבת מגוריו, ויוכל לשמור על ילדיו".

"השאיפה הסופית היא שלכל פדופיל תהיה מוצמדת תמונה ופרטים מדויקים על מקום מגוריו". מקרה מפורסם שההורים מציגים הוא של עברייני המין אדריאן שוורץ, שלאחר שחרורו עבר להתגורר בתל אביב. אחרי שהדבר פורסם בשכונה, ההורים בשכונה התארגנו ויחד גירשו אותו מהאזור.

כבוד למגזר

באזור ירושלים, על פי הנתונים שבאתר, מסתובבים חופשי 22 מורשעים בעבירות מין. אברהם בן דהן נעצר בשנת 2002 בשכונה החרדית רמת שלמה, לאחר שעצר טרמפ לאישה נשואה באחת התחנות בשכונה. האישה, שראתה אדם שחזותו חרדית, לא היססה ועלתה לרכב.

ביציאה מהשכונה הוא פנה לכיוון היער והיא החלה לחשוד בכוונותיו. הוא מיהר להסביר שהוא קופץ לרגע למסור למישהו דבר מה, אולם במבט נוסף היא גילתה שרק בד מסתיר את חלקו התחתון של גופו. האישה נמלטה מהרכב ובן דהן ניסה לדרוך אחריה. למרבה המזל היא הצליחה לברוח, ובמקביל הזעיקה את המשטרה. כיום אותו עברייני חי עדיין בעיר.

גם יוסף ברזעסקי (37), אברך חרדי, הואשם לפני 15 שנה במעשה מגונה בנער בן 13. ברזעסקי הואשם ששכנע את הנער לעבוד בביתו תמורת תשלום גבוה, וכשהגיע הנער לביתו הוא סגר את הדלתות, הוריד את התריסים וביצע את המעשה המגונה. גם הוא מסתובב כיום חופשי.

אוריאל דיווידסון, כיום בן 71, הואשם במעשים מגונים בארבע אחיות קרובות משפחתו ובעוד שני קטינים, שבשעת ביצוע העבירות לא מלאו להם 14 שנה. העונש שנגזר עליו בגין אותם מעשים היה כמעט מזלזל בקולתו - 20 חודשי מאסר.

עיון באתר מגלה כי גם עברייני המין שרון דלאל (33), מאיר מזרחי (64), מאיר דרעי, רוני מרכוס (54), פעיל השמאל עזרא נאווי (60), יעקב נוי עוז, ויקטור פרץ (58), מרדכי אבא שאול (73) ופאיז שויקי (58) חיים כיום בינינו, ורק העברייני משה חורב חופשי, אולם נתון בפיקוח בצו בית משפט.

מפעילי האתר אינם מתעלמים גם מעבריינים שלא הצליחו לאתרם; בקטגוריה "לא ידוע" הם מביאים רשימה של עברייני מין שלא ברור האם הם במאסר או לא. ר', ממקימי האתר, מסבירה כי "יש עברייני מין שהורשעו, אלא שלא ידוע אם השתחררו לאחר ניכוי שלישי או ריצו את מלוא תקופת מאסרם".

בין העבריינים בקטגוריה זו נמצאים עומר אבו ניע (52), אייל אביטון (43), שמעון אגאי ונחמן אשטמאקר (25). האחרון הורשע בדפוס פעולה חוזר של פיתוי ילדים ברחוב, ועיקר קרבנותיו היו בילדים בני כחמש. עוד אחד מהם הוא יצחק אבקסיס, שהיה ממונה על מלצרים באולם אירועים סמוך לעיר, ניצל את מרותו על עובדיו לצרכיו המיניים. לפי הנתונים המזעזעים, הוא אנס בשנתיים כמה קרבנות ביותר ממאה מקרים.

כאמור, מקימי האתר מביעים ביקורת על כך ששם של חלק מן המורשעים בעבירות מין נגד ילדים אסור לפרסום, ודואגים לקטלג גם אותם בקטגוריה מיוחדת. ברשימה זו מופיעים בירושלים חמישה עברייני מין עלומי שם. בשכונת רמות לדוגמה הורשע פדופיל בעבר, אולם עד היום לא ידוע לציבור מה שמו ומה פרטי שחרורו, וההורים אינם יודעים אם הוא מסתובב בקרבת בניהם. בתוך הקטגוריה מצויה גם רשימה שכותרתה "תת פלוני", ובה מופיעים עבריינים שהורשעו לפני שנים רבות וסביר מאוד שהם כבר

שוחרו.

התעללות SXC

הפסיכולוג אלחנן הורביץ מטיל את האשמה למצב על הרשויות, ועל החוק שקובע שמטפל שמקבל מידע מאחד ממטופליו על מחשבות פדופיליות מחויב להודיע על כך למשטרה. "נוצר מצב שבכל אירוע של אונס שיקרה באזור מגוריו של אותו אדם, אף שלא הורשע מעולם, המשטרה תחקור אותו מיד משום שהוא מצוי במאגר המידע של המשטרה.

"זה מונע מאנשים ללכת לטיפול, בגלל החשש שאם המטפל ידווח עליהם ויקרה

משהו באזורם הם יעצרו מיד ושמים הטוב ייפגע, רק כי חשבו מחשבות מגונות". לדעתו מה שקורה במציאות הוא ש"מטפל ששומע מלקוח שיש לו מחשבות כאלה לא רוצה לשמוע, ושולח אותו מיד לטיפול בחו"ל או במקום אחר בגלל חוסר הרצון להיכנס לדילמה הזו".

לדברי מקימי האתר, "אחוז גבוה של העבריינים בא מהמגזר הדתי-חרדי, הרבה יותר מאשר חלקם היחסי באוכלוסייה". אישוס לטענתם ניתן לראות זאת בתונים המוצגים באתר, במיוחד באזור ירושלים. "שלחו לנו טיפים ייחודיים למניעת פגיעה בילדים עבור המגזר שלכם, כדי שנוכל לפרסמם באתר", מבקשים המקימים מאנשי המגזר.

העמדה המשפטית

ד"ר עירית נגבי, מרצה לקרימינולוגיה במכללה האקדמית אשקלון ובאוניברסיטה העברית, מסבירה כי בשאלה אם על המדינה לפרסם את כתובותיהם של עברייני מין עומדת דילמה:

"יש התנגשות בין זכויות אזרח של אדם שהיה בבית הכלא ושילם את חובו לחברה, ומגיע לו להשתלב בה, מצד אחד, ומנגד יש אינטרס של הגנה על הקהילה, על הקרבת הפוטנציאלים, מתוך תפיסה שעבריינות מין שאינה מטופלת היא בעיה שתימשך, והעברייני ימשיך לפגוע בחפים מפשע".

לדבריה של נגבי, לאורך ההיסטוריה המוטלת נעה בין הדגשה של זכויות הקרבן ובין עדיפות לזכויות הנאשם, וכיום יש נטייה לכיוון התחשבות בקרבן ועמידה על זכויותיו. המגמה הזאת באה לידי ביטוי בחקיקה ענפה למדי שהחלה בראשית העשור, בחוק זכויות נפגעי עבירה משנת 2001. על פי חוק זה יש להודיע לקרבן על קיומה של עסקת טיעון עם העברייני שפגע בו. עוד חוק מגביל את העסקתם של עברייני מין במוסדות מסוימים, גם הוא משנת 2001.

פטיש בית משפט sxc

בשנת 2004 נחקק חוק מגבלות על חזרתו של עברייני מין לסביבת נפגע העבירה, ושנתיים לאחר מכן התקבל חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירת מין, המחייב הערכת מסוכנות של עברייני מין ומאפשר להטיל עליו פיקוח. יוזמת החקיקה מהשנה האחרונה מחייבת להודיע לקרבן על שחרורו של עברייני המין מבית הסוהר וחזרתו לקהילה.

נגבי אומרת כי זו גרסה מרוככת של חוקי מייגן הנהוגים בארצות הברית, המחייבים לפרסם את שמותיהם וכתובותיהם של עברייני המין החיים בקהילה. כאן כאמור אין מדובר בפרסום פומבי של עברייני המין, אלא בהודעה דיסקרטית לקרבן בלבד.

באשר לאתר תנו לגדול בשקט אומרת נגבי כי "מדובר באתר שמפרסם את שמותיהם וכתובותיהם של פדופילים, ולא של כלל עברייני המין". לדעתה, יש הצדקה מלאה לאתר כזה באשר לכל פדופיל שלא נמצא בטיפול תרופתי ובפיקוח. "עונש המאסר הוכח כבלתי יעיל מבחינת הרתעת הפדופילים, ויש מקום להשתמש בכל אמצעי שיימצא יעיל", היא מסכמת.